

Az 1974/75. közművelődési évad

értékelése

Egressy Béni Városi Könyvtár

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

Készítette:

Haszag Mihály
népműv. fele.

Jóváhagyta: Kerekes László
műv. oszt. vez.

Kazincbarcika, 1975. október 8.

Amikor a közművelődés elmúlt évi városi eredményeiről, fejlődéséről értékelést adunk, nem hallgathatjuk el azokat a segítő és előremutató tényezőket, melyek az érintett időszakban hatottak munkánkra.

Az MSZMP KB 1974 március 19-20-i határozatának végrehajtásából adódó feladatok, a Megyei Tanács Művelődésügyi Osztályának előremutató irányelvei és gyakorlati feladatterve, a szakszervezeti szervek hatása a munkásművelődés minőségi fejlesztése érdekében, s nem utolsósorban a város vezető testületének városi szemlélet kialakulását elősegítő irányelvei és iránymutatásai mind jelentős mértékben segítették a város közművelődésének extenzív fejlődését.

A párt XI. Kongresszusának határozata, a tanácskozáson elhangzottak bizonyítják azt, hogy munkában jó úton vagyunk, de figyelmeztetnek arra is, hogy van még tennivaló az elkövetkezendő időszakban, melyet Benke Valéria elvtársnő az alábbiak szerint fogalmazott meg:

"Ez a koncepció feltételezi az odasúgó lelkes és jól képzett nevelők, propagandisták népes seregét, a tudományok és művészetek alkotóinak, az ideológiai élet, a közoktatás, a közművelődés munkásainak olyan gárdáját, amely annak tudatában tevékenykedik, hogy értékeket kínál, gazdagító javakat ajánl dolgozó társainak. Jóval terített asztalhoz pedig csak szíves szóval lehet invitálni és nem rideg ostorpatogással terhelni az embereket. Ezt az igényeket keltő meggyőző munkát, ezt a szíves invitálást kell jól megtanulnia annak, aki a kultúra értékeit és a szocialista életmódot akarja vonzóbbá tenni és elterjeszteni.

Hazánkban az emberek tulnyomó többségének vágyai és törekvései ma már egybeesik a társadalom szocialista fejlődésének programjával. Ezért foghatunk hozzá önbizalommal, a siker jogos reményében ahhoz, hogy a tudatunk, a gondolkodásunk, az emberi kapcsolatoknak új, értékeesebb tartalmai általánossá váljanak. Ezek között a feltételek között munkálkodunk azon, amihez Váczi Mihály szép szavaival a történelem lehetőséget, parancsot, eszközöket is adott."

Összességében elmondhatjuk, hogy az elmúlt évad nagy részében zajlottak le a város 20. évfordulójának ünnepség és rendezvénysorozatai, az MSZMP XI. Kongresszusra való felkészülés, s a kongresszus figyelemmel kísérése, hazánk felszabadulása 30. évfordulójának méltó megünneplése. Megállapíthatjuk, hogy általánosságban eleget tettünk az országos és helyi ideológiai, politikai feladatoknak, és alapvetően kielégítettük a városban jelentkező közművelődési igényt.

Le kell szögeznünk itt és most, hogy városunkban a szocialista brigádmozgalom fellendülése, az ifjúsági szervezetek kulturális munkájának minőségi javulása az általános és szakismeretek iránti megnövekedett igények előtérbe kerülése, a tömegkommunikációs eszközök széleskörű elterjedése következtében immár társadalmi ügyé vált a közművelődés kérdése. Éppen ezért és a célból megismerően figyelve véve a párt közművelődési határozatában foglaltakat, a város lakóinak közművelődési igényét és kielégítését, már nem lehet többé uniformizálni, nem lehet egyenruhába bújtatni, ezáltal a közművelődésben dolgozóknak nem lehet nevelési cél, a honnan hova út meghatározása nélkül, a statisztikai számok bűvkörében élni és dolgozni feledve az alapvetőt, a nevelést, a strukturát és összetételt, az osztályon, vagy rétegen belül különböző érdeklődésű csoportokat.

E kérdésescsoporton belül azonban nemcsak az általános és szakismeretek pótlására és gyarapítására kell gondolnunk és törekedni, hanem egyúttal a politikai és világnézeti ismeretek és összefüggések, ezáltal a politikai gondolkodás fejlesztésére is. Az általános és politikai gondolkodás egysége azonban összefügg az életforma és az életmód fejlesztésének kérdéseivel, úgy egyéni, mint kollektív szinten.

Ezen alapgondolatok jegyében kívánjuk részletesen értékelni a város közművelődési munkáját közművelődési intézményekre lebontva, az alábbi témakörök alapján:

- 1./ Tárgyi és személyi ellátottság:
- 2./ A közművelődéspolitikai határozat tartalmi megvalósulása és helyzete, problémái, feladatai:
 - A közművelődés hatékonyságának fokozása, hatókörének bővítése.
 - A szocialista tudat és társadalmi magatartás sokoldalú fejlesztése.
 - A közművelődés intézményeinek eszköz és módszertani fejlesztése.
- 3./ A munkahelyi demokrácia, a munkahelyi légkör és morál helyzete.
- 4./ Egyéb kérdések és feladatok.

1./ Tárgyi és személyi ellátottság helyzete és alakulása:

Kazincbarcika közművelődésének tárgyi lehetőségeit, felszereltségét korábban is ítélték meg, melyet a Közművelődés 1974 júliusi számában hasonlóképpen jelölt meg. Egy művelődési központ, 4 művelődési ház, egy kiállító terem, egy közös képzőművészeti műterem, egy könyvtárközpont, gyermek klubkönyvtár és 4 területi fiókkönyvtár, valamint 13 ifjúsági klub áll a művelődni vágyó dolgozók és tanulók rendelkezésére. Az elmúlt évadban jelentős felújításra, illetve bővítésre került sor a berenti, herbolyai és Rednóti Miklós művelődési házakban a fenntartó szervek szakszervezeti bizottságai és a Városi Tanács közös erőfeszítéseinek gyümölcseként. Így a Tánceiros Művelődési Ház kivételével, melynek felújítására előreláthatólag még sor kerül az évben, a peremkerületekben szép, esztétikus, modern és új butorokkal lettek berendezve. Ezen kívül a herbolyai művelődési ház kibővítése és felújítása szinte újjá varázsolta az objektumot.

A könyvtári hálózat tekintetében felújítást nyert a berenti fiókkönyvtár, s a herbolyai szakszervezeti könyvtár az évben, immár felújítva könyvállománya kibővítve a Városi Könyvtár fiókkönyvtáraként fog működni, biztosít

va a nagyobb és hatékonyabb szakmai és módszertani munkát.

A közművelődési objektumok állagának javulása, a berendezések ujjaávarázsolása mellett azonban mindenképpen meg kell említenünk, illetve fel kell tárnunk azt a hiányosságot, hogy a művelődési házaink valamennyiében és a területi fiókkönyvtárakban egyáltalában nincsenek audióvizuális eszközök. Ezt a tényt egyrészt a művelődési központ és a városi könyvtár túlzott centrális beszerzésével, másrészt csupán a fenntartási és működési kiadásokra biztosított pénzeszszegek magyarázzák. Le kell szögeznünk, hogy az elkövetkezendő időben főleg a területi intézményekben fokozni kell az audióvizuális és szemléltetőeszközök beszerzését még akkor is, ha ez a központi intézmények rovására történik. Hiszen továbbfejlődésünk egyik alappilléreinek kell tekinteni ezt is.

Fokozatosan fejlődtek közművelődési intézményeink anyagi ráfordításai. A Városi Könyvtár, mint tanácsai működtetésű intézmény tevékenységéhez megfelelő és reális pénzeszszeget biztosítottunk. Évről-évre, mintegy 3-6 %-kal nőtt^{ek} a könyvbeszerzésre fordítható anyagi pénzeszközök. Ezért nem véletlen, hogy megyénkben előkelő helyet foglal el a statisztikai számok tükrében az egy főre eső könyvek száma és az egy főre eső könyvbeszerzési összegek arányai. Könyvtárhálózatunk költségvetésének állandó és reális növekedése biztosítékot ad arra, hogy az elkövetkező időben is nyugodt, kiegyensúlyozott munkát végezhesse a könyvtárainkban dolgozó munkatársaink. A könyvtárhálózattal ellentétben nem látszik biztosítottnak a művelődési központ és intézményhálózatának szakmai fejlődése akkor, ha közös erővel nem tudjuk növelni a közös fenntartásból eredő anyagiakat. Bár az elmúlt évben új üzemek és vállalatok kapcsolódtak be a közös fenntartásba /Kézműipari Vállalat, Habselyem Kötöttárugyár, Könnyűbetongyár, VOLÁN, stb./ illetve az eredeti közös fenntartást megkötő vállalatok közül a BHV és a Szénbányák növelte hozzájárulását, a megnövekedett közműve-

lődési fejlődést és az igények kielégítését nem követ-
te az anyagi hozzájárulás növekedésének párhuzama. Az
elmúlt költségvetési év 450.000.- Ft-os deficite azonban
helytelen vezetéssel és gazdálkodásu munka eredménye is.
A 450.000.- Ft-os hiányból azonban nemcsak egy emberi ve-
zetési gazdálkodási hiányosságot lehet leszűrni, mint-
ahogy ezt folyosókon és utcákon hallani lehet, hanem
azt is, hogy a megnövekedett közművelődési feladataink,
a város közművelődésének fejlődése túllépte a reá fordí-
tott pénzeszközöket, s annak %-os hiánya mindenképpen
gátolja a város közművelődésének extenzivitását. Ugy ér-
tékeljük, hogy közösen összefogva kell az intézményhá-
lózati anyagi fedezetét növelni, alapvetően biztosítva
a demokratikus jogokat az adók-kepek cserefolyamán,
még akkor is, ha ez a működtető megváltozásához is vezet.
Szocialista városunkban minden esetben és helyzetben, de
ma különösen építeni kell kialakult intézményi lokálpat-
riotizmusunkra, a társadalmi erőre és munkára, s ne le-
begyen szemünk előtt állandóan a "mindent pénzért" ál-
jelző.

Az elmúlt évekhez viszonyítva jelentősen fejlődött, il-
letve változott intézményeink személyi ellátottsága. A
Városi Könyvtárban ketten fejezték be főiskolai tanulmá-
nyaikat, illetve 2 fő jelenleg is tanul főiskolán, illet-
ve egyetemen. Elmondhatjuk, hogy a könyvtárban a szakkép-
zettség kielégítő. A Művelődési Központban az elmúlt év-
ben nagyon nagy volt a fluktuáció, mely során szinte az
egész művelődési központ szakember-gárdája kicserélődött.
Más munkahelyre ment Serfőző Sándor, Czeglédi Lajos volt
igazgató, Kulcsár Sándorné volt igazgatóhelyettes, Gonda
Ferenc, Oláh Éva, Hazag Mihály előadók, illetve Fábri Zol-
tánné még ma is gyermekgondozási szabadságon van. Helyük-
re kivétel nélkül főiskolát, illetve egyetemet végzettek
kerültek, ami 100 %-os szakképzettséget mutat. Ma^a gondot
csupán a várossal való még nem teljes megismerkedés okoz-
za körükben.

Összességében leszögezhetjük, hogy bár vannak hiányosságaink a fent említett tárgykörben, van még pótolni való, azonban a jelenlegi állapot alapvetően biztosíték a további jó munkának.

2./ Közművelődés- és kulturális politikai határozat tartalmi megvalósulása és helyzete, problémái, feladatok:

a./ A közművelődés hatékonyságának fokozása, hatókörének bővítése.

Sokat beszélgetünk, vitatkozunk és polemizálunk azon, hogy kulturális életünk ma irodalom és művészet-központu. Hozzá kell tennünk, hogy író és művészközpontu is, mert abban a meggyőződésben építjük művelődésügyünk rendszerét, hogy azt elsősorban az alkotók teljesítménye viszi előre. Ha jobb képek, szobrok, grafikák születnek, a kulturális élet is fejlődik, a kultúra terjesztésével foglalkozó intézmények is színvonalasabb munkát végeznek és a közművelődés is eredményesebb lehet.

Igy tehát minden az alkotók teljesítményétől függ, a szocialista műveltséghez előbb szocialista kultúrát, azaz szocialista ihletésű műveket kell termelni. Azaz ezen az alapon koncentrálódik művelődéspolitikánk erőfeszítéseinek zöme az irodalomra, művészetre és csak másodszorban az iskolán kívüli művelődésre.

A baj ott van, hogy az alkotás és elsajátítás, az alkotó és a társadalom viszonyának ez a hagyományos értelmezése empirikus és szubjektív, mert az egyes ember tapasztalatából indul ki, tehát csak látszatigazsághoz jut. Ha ezt mondjuk, hogy a képet egy valaki alkotja, ez mindaddig érthető igazsággént hat, amíg el nem kezdünk vizsgálni, hogy az egyén honnan vette az alkotás problematikáját, a mű mondanivalóját és kifejezés módját. A semmiből? Lehetetlen! Önmagából talán? De hiszen az egyén társadalmilag meghatározott, tehát ha ezt mondjuk, hogy önmagából, akkor egyúttal azt is mondtuk, hogy a társadalomból.

S ha ezt mondom, akkor a társadalom, városunk művelődése a társadalom, a város fejlettségi színvonalától, műveltségi állapotától függ elsősorban. Tehát nem a társadalom a város művelődése függ a művészet teljesítményétől, hanem fordítva, azok alkotása függ a társadalom a város teljesítményétől, művelődésétől.

"Zeust a nép teremtetten, Pheaidiaszt csupán márványba faragta" - mondotta Gorkij.

A művészetnek azonban nemcsak rendeltetése társadalmi, hanem forrása is, mert az alkotó csak kiválasztja az ott található problémát, megkeresi a kifejezéshez rendelkezésre álló eszközöket, de ezeket a problémákat és eszközöket mindig a társadalom addigi fejlődése termelte ki számára. Ebből az következik további munkánk fejlődése szempontjából, hogy nem a tehetség az alkotás forrása, hanem az elsajátítás.

Ebbe a problémakörbe tartozik bele annak tisztázása, hogy az alkotás társadalmi és alapja az elsajátítás, vagyis a művelődés, pontosan a társadalom művelődése, a közművelődés akkor korlátozható-e az alkotói teljesítmény a társadalom egyes, tehetséges egyedeire? Látólag igen. Mert képet festeni, verset írni aránylag kevesen képesek. De ez az alkotás leszűkített értelmezése lenne, mert alkotni lehet az élet más területén is, mérsékelve meg csak a művészetben sem az új mű létrehozása jelent alkotói problémát. "A könyvet mindig ketten alkotják: az író aki írta, s az olvasó, aki olvassa." - állapította meg Kosztolányi. Az alkotás tehát az elsajátítással termelődik ugyan, enélkül a reprodukció nélkül a reprodukció élettelen maradna. Mert az elsajátítás nem egyszerű tudomásul vétel, hanem újja alkotás a külső hatás ötvözése, a belső tudattartalommal, az utóbbi aktivizálása közben. Tehát: az alkotó egyben művelődő is, a művelődő pedig alkotó is.

Korábbi vizsgálatok bebizonyították, hogy a felnőttek tanulási képességei csak olyan másodrendűen fontos vonatkozásokban csökkennek, mint az emlékezet, a reagálás gyorsasága, helyettük azonban olyan elsődlegesen fontos képességek bontakozhatnak ki, mint a szellemi érettség, melynek birtokában az ember képes felismerni a dolgok lényegét, összefüggéseit, s képessé válik a tapasztalatok és az ismeretek ötvöztetésére, s a tudás társadalmi értékének megállapítására. A felnőttek tanulása, művelődése tehát aktív életük egészére kiterjedhet, ha szellemi tevékenységük megőrizte folyamatosságát. Ennek ellenére sem mondhatjuk, hogy nincs szüksége mások segítségére, hiszen nem lehet mindenben szakértő. Az önművelés sohasem zárja ki az irányítotttságot, az önművelésnek és a népművelésnek ha úgy tetszik a közművelődésnek egymással kölcsönhatásban kell lennie. E két mozzanat szorosan összetartozik: egy folyamat két pólusa.

Az önművelés és közművelődés kapcsolatából következik tehát, hogy az önművelés szervezett segítségére kell törekedni. Nálunk ez a segítség még a legszűkebben értelmezett népművelő számára sem természetes, hogy a kultúra közvetítését tekintjük még mindig célnek, s csak a fehér foltok felszámolására gondolunk. Így közművelődésünk a városban csak arra rendezkedik be, hogy a kultúrát terjesztve, de hogy a kultúra hatása milyen lesz, ezzel már nem sokat törődünk. Már pedig az elsajátítás folyamatát figyelmen kívül hagyjuk, a művelődés eredményeiről hamis illúzióink lesznek. E nélkül kulturális életünk demokratizmusa sem fejlődik.

Hogyan jöhet létre mégis az iskolán kívüli művelődésben az önkéntes művelődésben önképző folyamat? Első feltétele, hogy az ember megfelelően motivált legyen, érdeke, vagy érdekeltsége hajtja a megismerése. Ha a közművelődés a megoldásra váró problémákra nyújt segítséget, aktív ismeretszerző igényekkel találkozhat, vagy legalábbis az aktivizálhatóság erejével.

A lényeg persze nem is annyira az ismeretek szaporítása, hanem annak megtanítása, illetve elsajátítása, hogy miként lehet egy-egy ismeretet térben és időben horizontálisan és vertikálisan, vagy másképpen társadalmi-történelmi összefüggésben elhelyezni. Azt is el kell még sajátítani, hogy a mindennapi tapasztalatokat hogyan lehet tudományos fogalmakkal jobban értelmezni, és a tudományos elméleteket konkrét tapasztalatokkal összekötni.

Talán ellentmondásnak tűnik, amikor azt mondtuk, hogy a folyamatot a művelődő egyén aktivitásában kell keresni. S mégis ezt kell mondanunk a fejtegetés végén, hogy a művelődő közösség, melyben minden résztvevő felelős aktivitással működik együtt az a szint, mely az egyént az aktivitásra serkenti. Ezért tartjuk fő hibának a művelődési központ és a városi könyvtár beszűkült szemléletét, az íróasztal-népnevelési tendenciáit. Ezért sürgetjük egyre jobban, hogy az élet területén kell járni munkások és brigádközösségek között állandó kapcsolatot, kontaktust, kommunikációt tartva velük. Hiszen elsajátítás és alkotás, egyéni és társadalmi művelődés szoros egységet kíván. A közösségnek ezért a kultúra népszerűsítésére is kell vállalkoznia, kollektív önképzésen túl népművelési feladatokat is meg kell oldania. Tehát így válik a közművelődés társadalmi mozgalommá. A közművelődés mozgalmi jellege és annak folytonos erősítése azonban nem teszi feleslegessé a szakképzett népművelőket. Sőt még nagyobb szükség lesz rájuk! És munkájuk eredménye is emelkedik. A művelődés, a képzés folyamatát programozniuk és közvetetten irányítaniuk kell a jövőben, amint ez az előzőekből következik. S városunkban ennek minden feltétele megvan. Csak élni kell vele!

b./ A szocialista tudat és társadalmi magatartás sokoldalú fejlesztése.

Az előzőekben azt próbáltuk bizonyítani, hogy társadalmunk jelenlegi fejlődési szakaszában a közművelődési folyamatot a közösség szintjére kell emelni. E cél azonban sok újabb és újabb feladatot ró ránk. Mik ezek és mik azok, melyek alapvetően hiányosságok voltak munkában az elmúlt időszakban.

Onnan kell kiindulnunk, hogy közművelődésünk alapvető feladata és egyben célja is: a nevelés. Még pedig a szocialista tudat fejlesztés, a társadalmi magatartás a szocialista emberformálás terén. Nevelés, melynek specifikumai vannak, saját vonásai fedezhetők fel a közművelődés folyamatában.

Legfőbb specifikumának azt kell tartanunk, hogy a nevelés-ismeretátadói folyamat eredményét nem egy, de nem is két év után kell és lehetséges lemérnünk. Ezen belül azt is le kell szögeznünk, hogy a közművelődési munka nemcsak az mely művelődési házakban, könyvtárakban, klubokban folyik, hanem közművelődési munka a brigádokban folyó kulturális nevelés, a KISZ és szakszervezeti szervezetekben működő kulturális nevelőmunka, a városunkban hagyománnyá erősödött kulturális és tudományos rendezvények és tanácskozások.

Kazincbarcikán kialakult lokálpatriotizmus magasfoku közéletiség, felnőttek magas számu iskolába járása, a város esztétikai képének kialakítása, a jó munka és a szocialista város dinamizmusa a közművelődési intézmények aktív közreműködése nélkül ma már elképzelhetetlen lenne. De tegyük fel konkrétan a kérdést. Tudatos volt-e ez a segítség? Láttuk-e és figyelemmel kísértük-e a magunk nevelési munkájában a folyamatot, vagy téves uton járva igazítottunk-e a folyamaton. A közvetett ráhatással táplált nevelési eredményeink és reményeink mellett, a közvetlen nevelési ráhatás terén azonban nem sok új eredményt értünk el.

Egyeszer, s mindenkorra le kell szögeznünk, hogy a közművelődésben dolgozó pedagógusok, nevelők, ~~szö~~ hivatásuk legfőbb feladata a személyes ráhatás. Azt kívánjuk ezzel kifejtetni, hogy ma már nem lehet íróasztal mellől "népművelni". Akkor, amikor a társadalom, s ezen belül a városi tudat fejlesztés nagy célkitűzésein munkálkodunk, alakítjuk a közgondolkodást, a szocialista ember-típus kialakításához járulunk hozzá, nem elég háttérből a kultúrát közvetíteni, hiszen ha nevelési folyamatban dolgozunk, akkor alapvetően kell ismerni azokat, akiknek közvetítünk, akikkel a fentiek értelmében együtt dolgozunk. Ismerjük-e megfelelően a lakosság összetételét, gondolatvilágát, mindennapi problémáit, vágyát? Ismerjük-e a munkások törekvéseit, gondolait, művelődésre való vágyait, stb. Mert úgy gondoljuk, hogy az előzőekből következik: Nem tudunk megfelelő munkát végezni, ha nem ismerjük azokat, akikért dolgozunk. Meg kell végre értani azt, hogy nevelésünk eszköze, a programok és akciók a könyvbesszerzések, a népművelők és könyvtárosok részéről ne az íróasztal mellől kigondoltak legyenek, ne az egyéni érdeklődés alapján, hanem igenis megfordítva a folyamatot, a dolgozók érdeklődései, vágyai, mindennapi törekvései és gondolataik alapján a megfelelő keretek között. De ez mindenképpen feltételezi a lakosság megismerését, ott kell lenni köztük a bűrgyűléseken, munkagyűléseken, a társadalmi munkaköziókon, velük az utcán és téren, de velük együtt a színházi előadásokon is. Azt gondoljuk, hogy így természetesebb, nyilvánvalóbb lesz a mindennapok gyakorlati segítségé nyújtása. Hiszen városunk közművelődése nagyon is művészetcentrikus. Az elmúlt évben megszűnt egy olyan szakköri forma, mely a továbbiakban nagy lehetőségre tarthatott volna számot. Ez a barkácskör. Nem azért szűnt meg, mert nem volt megfelelő vezetője, nem azért, mert nem volt anyag, szerszám, fűtés és világítás, hanem azért, mert nem tudtunk mit kezdeni az odajáró érdeklődőkkel. Nem ismertük törekvéseiket a vonatkozásban, hogy mit szeretnének ott tenni. Miért mentek oda? Mire kíváncsiak? Mit akarnak elérni? Természe-

tesen így az általunk kialakított programterv nem is talált táptalajra, a tagok elfogytak, majd a szakköri tevékenységet fel is kellett számolni. Ahelyett, hogy tájékozódunk volna, ismerni akarják-e pl. a tv-biztosítékának kicserélési módját, vagy egy konektor felszerelését, vagy egyéb egyszerűbb háztartási munkát, fusi-munkák, főrc-munkák végzésére összehívjuk őket. Így törvényszerű volt a foglalkozások elhagyása is. A példát csak az előzőek bizonyítására mondtam el.

Azonban a példán keresztül reflektálnom kell egy másik problémára, mégpedig a közművelődési folyamat demokratizálására. Ebben a vonatkozásban nem a kultúra demokratizmusának minőségi és mennyiségi kérdéseiről van szó, hanem arról, hogy a közművelődés folyamatában nem akkor vagyunk demokratikusak, ha egy kis csoport munkáját szabadon, idézőjelben szabadságban hagyjuk dolgozni, mert ebben az esetben fő nevelési célkitűzéseinket, a tudatformálást, a szocialista közgondolkodás fejlesztését hagyjuk számításra kívül. Akkor vagyunk mélyen demokratikusak, amikor egy közösség, ebben az esetben a város társadalmának érdekeit összehívjuk a tagok, másképpen a kisebbség törekvéseivel, vágyaival. Hiszen egy szakkörnek, vagy kicsoporthnak képviselnie kell a nagy városi közösség érdekeit.

Másik oldalról pedig a kicsoporthoz való foglalkozás kétoldalu hármass nevelés, mely egy másik specifikuma a közművelődésen belüli pedagógiának a közoktatással szemben. Ezzel azonban a későbbiekben kívánunk foglalkozni.

Másik nagy kérdés ebben a témakörben az, vitatkozva a közművelődésünk túlzott művészetcentrikus koncepciójával, hogy egyrészt mi szégyellünk a mindennapok gyakorlatával foglalkozni, másrészt a mindennapok tudati kérdései, a mindennapok várospolitikai, országépítő kérdéseit nem tesszük munkánk középpontjába. Akkor, amikor biztosítjuk a színházi előadások megtekintését, vele párhuzamosan nem vagyunk tekintettel a mindennapiság

összekapcsolásával, nem vagyunk tekintettel mélyebb filozófiai, etikai, erkölcsi, politikai és elméleti kérdések feléigre hozásával. Ebből világosan következik, hogy közművelődésünknek nem szabad már csupán a szolgáltatás színvonalára szorítkozni, hanem azt kell tudatosan fokozni és keresni a módszereket ezek megvalósítására, hogy az általunk biztosított kulturális termékeket és értékeket mennyiben és hogyan, de aktívan miként tudják felhasználni a termelésben, a családi életben, a társadalmi és tömegszervezetek munkájában egyéni és közösségi boldogulásukban.

Ugy értékeljük, hogy ezek hatalmas és nagy feladatok, melyek megvalósulásáig sok türelemmel járó munka, lelkesedés és kitartás szükséges. Végső összesítésként tehát azt kell jeleznünk, hogy nem a közművelődésünk tartalmi megválasztásával van probléma, hanem a tartalom irányított felhasználásának elégtelenségével. Ugy gondoljuk, hogy az elkövetkezendő időben közösen kimunkálni a kérdések módszertani lehetőségeit, bevonva a város társadalmának bölcs és hasznos tanácsait, a párt és állami vezetők előremutató irányelvei alapján.

c./ Közművelődési intézmények eszközeinek, módszereinek fejlesztése.

Könyvtári vonatkozásban:

A könyvtári munka, az olvasásra való nevelés, a Városi Könyvtár kiegészítő hatása az elmúlt időszakban lényegesen fejlődött. Az intézményhálózat feloldva saját maga alkotta falat, nyitottabbá vált, és kezdeti lépéseket tett más intézményekkel és szervezetekkel való együttműködésre.

Dicsőregetően fejlődött a könyvállomány. Nemcsak mennyiségi fejlődésre gondolunk itt, hanem arra is, hogy a könyvállomány összetételében is fejlődött olyan tekintetben, hogy az igazodik az igényekhez és a társadalmi fejlődésünk jelenlegi szakaszában meghatározott követelményekhez.

A minőségi jó munka eredményeként számolhatunk be arról, hogy az intézményhálózat 1974-ben elnyerte a Kiváló Könyvtár megízeltető címet, 1975-ben pedig az Olvasó Munkásért pályázat keretében a könyvtár harmadik, Papp Attila igazgató elvtárs pedig első helyezést ért el. Ezúton is gratulálunk a könyvtár valamennyi dolgozójának.

Koordináltabb és tervezetűbb módszertani munkakapcsolat alakult ki a fiókkönyvtárakkal, illetve a Gyermekklubkönyvtárral. E kapcsolat továbbfejlesztése terén azonban fokozott figyelmet kell szentelni az ellenőrzési tevékenységre is. Hiszen a tervezetű módszertani munkakapcsolat, és annak ellenőrzése biztosíthatja a könyvtári munka differenciáltságát, főleg olyan városban, mint Kazincbarcika, ahol a fiókkönyvtárak a munkáslakta környezetekben működnek.

Ezzel szemben azonban nem javult a könyvtáron belüli helyes és koordinált munkaszervezés. Ez a tény egy-

részt arra vezethető vissza, hogy a könyvtárban nincsen megfelelő munkaköri leírás, másrészt nincsen kialakítva a könyvtári munkaterület személyre szóló lebontása. Részben ezt a célkitűzést akadályozza az, hogy a kiegészítő anyák többször hiányoznak, így a tervszerű munkaterület felbontásból adódó munkákat ez zavarja. Mégis azt kell mondanunk, hogy személyre szólóan ki kell alakítani a könyvtári munkaterületeket tervszerű, pontos és folyamatos munkavégzés érdekében.

Tovább kell munkálkodni a könyvtár helyismereti-honismereti gyűjteményének továbbfejlesztésében, kiteljesítésében, mely munkát Papp Attila igazgató elvtárs dicsőregetően folytatott. Azonban várospolitikai, helyismereti és a jövő generációival való megismeretés céljából továbbra is folytatni kell a helyismereti gyűjtemény fejlesztését, de az továbbá ne csak egy személy, hanem minden könyvtáros szivügye legyen.

Megítélésünk szerint óriási fejlődést ért el a Gyermekkönyvtár. Egyrészt az a tény, hogy az általános iskolások 50 %-a könyvtári tag, már önmagában is nagyon szép eredmény. Ezen felül számtalan sok közművelődési rendezvényt szerveztek és rendeztek, melyek mind a könyvolvasás nevelésének szolgálatában álltak. Azokat a közművelődési és városi eseményeket, melyeknek házigazdái voltak, igen színvonalasan, pontosan végezték el. Ugy értékeljük, hogy ezeknek a formáknak a felnőtt könyvtárban is teret kell szentelni az olvasóvá nevelés érdekében. Ezzel párhuzamosan le kell szögeznünk, hogy ezt semmilyen anyagi és személyi kifogás nem hátráltatja.

Nem fejlődött kellő mértékben a munkáslakta területeken működő fiókkönyvtárak hatása a környezetünkben lévő üzemek és vállalatok felé. Igaz, ehhez központilag

is kevés segítséget adott a Városi Könyvtár, de keveset mi is. A jövőben közösen arra kell törekedni, hogy személyes és kölcsönzési, de mindenképpen művelődési kapcsolat alakulhasson ki a fiókkönyvtárak és a vállalatok szoc. brigádjai, munkáskollektívái között. Pl. berentei könyvtár a Hőerővel, FVC-vel Szénosztályozóval, de a felsőbárcikai könyvtára a Habslyemmel, Sütőiparral, stb.

Nem fejlődött megfelelő mértékben a városi könyvtár aktivahálózata, nem kellő mértékben van megoldva az új könyvek propagandája, a könyv megszerettetése. Javasoljuk, hogy üzemekben és intézményekben szervezenek aktivákat, propagandistákat az előbbi célok érdekében. Dicséretes munka volt az elmúlt évben az üzemekkel és intézményekkel megkötött szoc. szerződések kimunkálása. A közeljövőben azonban e szerződések tartalmi és nevelési lehetőségeit kell kiaknázni. Jó tapasztalat erre a munkára pl. a szervezett felnőtt oktatásban résztvevők tanulmányainak könyvvél való segítése. Ezt a munkát azonban egyedül nem tudja megoldani. Csak közösen.

Fő célnak kell tekintenünk az egyes könyvtári gyakorlat és szemlélet kialakítását. Ennek közelebbhozása érdekében a Városi Könyvtár már eddig is igen sokat tett. Szinte egyedülálló munka volt az iskolai könyvtárak módszertani segítségével az iskolai könyvtárosok módszertani továbbképzése. Le kell azonban szögeznünk, hogy e segítségadás nem jelent egyet a módszertani és szakmai munka teljes elvégzésével, csupán instrukcióval, megtanítással, tanácsokkal. Ugy gondoljuk, hogy a munkát a jövőben ki kell terjeszteni a középiskolai könyvtárakra is.

Az egységes gy. könyvtári gyakorlat és szemlélet kialakítása érdekében többet kell foglalkoznunk a munkásszállásokon lévő szakszervezeti könyvtárak módszertani segítségadásával, s ha kell, könyvek tömeges kölcsönzésével is.

Ehhez kérni fogjuk a szakszervezeti szervek hozzájárulását és segítségét.

A Városi Könyvtár propagandája az elmúlt években még hatásos volt. A városban kialakult esztétikai izlésfejlődés azonban már nem engedi meg az olyanokat, mint: Béni és Frédi is tudja már, hogy stb., stb., s az ehhez hasonlókat. A városban működő képzőművészeti és fotóköri úgy gondoljuk szívesen vállalkozik a könyvtári propaganda tervezéséhez, de elkészítéséhez is. Az előbb említett fajta propaganda ma már a városban inkább mosolyt, mint agitációt vált ki.

Összességében megállapíthatjuk, hogy a Városi Könyvtár és hálózata jó úton halad a közművelődés korszerű szemléletének biztosítása útján. Még vannak ma már azok a személyi és tárgyi feltételek, melyek biztosítják az eredményes továbbhaladást. Az ügyért való lelkesedés, merészség és újszerűség kell ahhoz, hogy esztendőnk múltával büszkén mondhassuk mi is és mindenki: könyvtári tagok voltunk, s nemcsak tagok, hanem aktív művelődők és művelők a közös ügyünk valóraváltásában.

Művelődési Központ vonatkozásában:

Előljáróban rá kell világítenunk arra, hogy az elmúlt két évben szinte az intézmény egész szakmai munkatárs gárdája kicserélődött. A két év alatt két igazgató távozott el az intézmény éléről. Ez a tény természetesen gondokat és problémákat szült munkánk során. Éppen ezért az általunk elmondottak nem az itt jelenlevők felé szól elsősorban, de nem is az eltávozottak felé, hanem a jövő feladatainak minél jobb közös elvégzése érdekében.

A Művelődési Központ az elmúlt időszakban eredményesen fejlesztette tovább a korábban kialakult közművelődési eredményeket és hatásokat. Munkájukban általánosan, de meg kell mondani azt is, hogy differenciálatlanul elégi-

tette ki a lakosság köréből adódó művelődési igényeket, kis közösségekben folyó aktív művelődést és a szórakoztatást. Ezt bizonyítja az 1974 évben elnyert Kiváló Művelődési Központ cím is, melyhez ezután is szívből gratulálunk.

De ha a Művelődési Központot és hálózatát vizsgáljuk, a kép már nem annyira jó. Nem tudtuk kellő mértékben feloldani a túlzott centrális művelődéspolitikát a városban. Nem kaptak kellő erkölcsi és anyagi segítséget a területi intézmények. Ezzel párhuzamosan nem hajtottuk végre az MSZMP Városi Bizottság 1974 szeptember 27-i határozatát, miszerint minden területi intézménynek a területén dolgozó házmesterekkel és vállalatokkal egyre szorosabb művelődési kapcsolatot kell kialakítani. Nem valósult meg a régen hangoztatott irányelvünk sem, hogy a költségvetésben a területi intézményeknek külön költségvetés legyen kidolgozva. Nem bizalmatlanság ez, hanem bizonytalanság vagyunk benne, hogy így nyugodtabb lehet a tervezés és végrehajtás, kevesebb idegességre, vitatkozásra ad módot. Az elkövetkezendő évben fő hangsúlyt a területi intézmények tartalmi munkájának erősítésére kell helyezni.

A kezdeti biztató lépések után nem tudtunk előre lépni a munkásszállók kulturális ellátásának fokozásában. Ma már nem lehet megelégedni azzal, hogy alkalmként egy-egy ismeretterjesztő előadást oda-oda szervezünk. Rendszeres programokat kell szervezni, kialakítva egy nagy célt: a munkásszállókon élők rendszeres és aktív művelődését. E hiányosságot nem menti az, hogy még jelen időszakban sincs ismeretterjesztő előadó, illetve a pénzhiány. Nem tudjuk, hova került felhasználásra az SZMT által a célra biztosított mintegy 30.000.-Ft-os céltámogatás.

Egyenletesen és céltudatosan fejlődtek az amatőr művészeti csoportjaink. A néptánc-csoport, a fuvós-zenekar, az irodalmi színpad, énekkar, kézművészeti kör, fotó-

film-kör mind-mind magasabb minősítéseket, illetve helyezéseket értek el országos fesztiválokon, versenyeken. Főleg az elmúlt 2 évben már kezdték a csoportok maguké-
vá érezni a város által igényelt kívánságok kielégítését. A jövő fejlődését azonban a csoportokban folyó nagyobb nevelőmunka fokozásában látjuk. Az amatőr művészeti csoportokban meglátásunk szerint kétoldali hármass nevelés folyik, melyet már az előzőekben érintettük.

Arról van szó, hogy egyrészt van egy belső nevelő munka, kell lenni nevelőerőnek a Művelődési Központ szakmai előadójának a csoport felé. Másrészt az adott mű, kompozíció, mely bemutatásra kerül hat az előadókra és hat a befogadókra, tehát a közönségre. Ezt a rendszert mindig és mindenütt nekünk népművelőknek alaposan szem előtt kell tartanunk. Nem fogadhatjuk el azokat a vissz-
száras helyzeteket, amikor egy ember színpadra lép, hogy tudatosítson, vagy ha úgy tetszik neveljen az általa bemutatott mű interpretálásával, s a színpad háta mö-
gött esetleg leszereli a zárat az ajtóról. Extrém esetet mondok csak a példa kedvéért.

Van egy másik probléma is, melynek itt most teret kell szentelni. Akkor, amikor egy csoport pénz, vagy tárgy-
jutalmat kap, amikor tapsol a közönség nekik, vagy siker van, egy nagyon kicsit érzik-e a sikerben a város támogatását, a dolgozók munkaverejtékét, hogy a sikerek egyik előidézői az anyagi lehetőséget előteremtő dolgozók munkások is. Azt hisszük, ennek még szélesebb tudatosítása biztosítéka annak, hogy a város is magának érezze az amatőr művészeti csoportokat.

Az eddigi gyakorlat, miszerint a műsor, vagy program kiválasztás a négy fal között született meg, még arathattak sikereket, az esetleges kudarcokat talán nem vettük figyelembe. A négyfal közötti műsor kiválasztásnak az a hibája, hogy szubjektív, egyes esetekben sznobbá válik, s nem a város társadalmi igényét tükrözi. Éppen ezért is hangsúlyoztuk az előbbiekben a személyi tömegkapcsolatok rendszerességét.

Ez szempontból tehát senkinek sem lehet bátorsága a céltalan tudományosságra, a közvetett empiri alapján, mert már eddig is tévutra vezettek ezek a szemléletek. Csak a közvetlen empiria lehet alapja tudományos megapításoknak, de mindig az alapvető célnak altámasztása a továbbvitel érdekében.

Közművelődés úgyünk egyik legnagyobb eredménye a közoktatás és közművelődés közötti munkakapcsolat erősítése és kiterjesztése, a ebben óriási szerepet vállalt az intézmény. Ugy értékeljük, hogy nagyon hasznos és előremutató kezdeményezések a gyermek amatőr művészeti csoportok színvonalas működtetése, a gyermekhangversenyek, színházbérletek esetenkénti gyermekfoglalkozások és bábrendezvények megtartása. Mindenképpen egy színes színfolt ez közművelődésünkben, éppen úgy, mint az iskolai könyvtárak támogatása a Városi Könyvtár által. Azonban a jövőben tal kell léni a szolgáltatás jellegén. Fő feladatunknak kell tekinteni az előadások alatti nevelés módszereinek és alkalmainak megteremtése, mint pl. a viselkedés, öltözködés kultúra. Kérjük a közoktatás valamennyi pedagógusát, hogy segítse közös munkánkat a tekintetben, hogy iktassák be az oktatásba, illetve számoljanak a közművelődés adta lehetőségekkel és készítsék fel növendékeiket az egyes közművelődési rendezvényre. Ezuton mondunk köszönetet valamennyiüknek a szervezésben és rendezésben nyújtott segítségükért, kérve további közreműködésüket. A továbbiakban e kapcsolatot fokozottabban kell kiterjeszteni a középiskolákra és a főiskolákra.

Másik jelentős és kiemelkedő előrelépés volt a közművelődésünkben a város vonzáskörzetében levő községek közművelődési segítségnyújtása, főleg azokban, ahonnan a bejáró dolgozók utaznak a városba. E téren kiemelkedő teljesítményt nyújtott a gyermekszínpad, fotó- és filmkör.

Kérjük és javasoljuk a további együttműködést a járásokkal, aminek nem szabad azonban egy bizonyos fajta felsőbbrendűségi szemlélettel párosulni. Kérni kell a járásoktól is kulturális bemutatókat, találkozókat. Javasoljuk, hogy a jövőben a művelődési központ gondoskodjon arról is, hogy a községekben dolgozó népművelőknek átadják tapasztalataikat, új módszereiket, segítsenek új népművelési formák megbeindításában. Természetesen ugyanez vonatkozik a Városi Könyvtárra is a községi könyvtárak vonatkozásában.

Az elmúlt időszakban egyre több probléma merült fel a táncos szórakoztató rendezvényeken. A kezdeti jó és színvonalas ötórás teákat nem irányítottuk következetesen, a spontánitásra bíztuk, így nemcsak ellaposodott, hanem egyszerű-kétszer rendőrségi tevékenység szintere is volt. E hiányosságban alapvetően két dolgot látunk. Egyrészt véteknek tartjuk azt, hogy kb. 150 összegyűlt fiatalnak nem adunk tartalmas programot a táncoláson kívül, nem törekedtünk az ötórás teáknak klub-jelleget adni. Másrészt nem volt megfelelő az ötórás teákon való figyelem-tartás sem. Megesett, hogy főfoglalkozású népművelő nem is tartózkodott az intézményben, sok esetben a rendezők sem álltak helyzetük magaslatán. A jövőben az ötórás teáknak klubjelleget szükséges adni, tartalmas programokkal megtöltve. Törekedni kell a látogatók szelektálására. Javasoljuk, hogy a munkához kérjék a KISZ Városi Bizottság segítségét, a programok KISZ tömegbefolyásának erősítése érdekében.

Dinamikusan fejlődött az ismeretterjesztés is. Bár egy éve nincs ismeretterjesztő előadó az intézményben, a közös munka meghozta gyümölcsét. E munkában köszönetet kell mondani a TIT Városi elnökségének, személyszerint Osváth Zoltán titkár elvtársnak, aki valóban odaadóan segítette a nehéz időszakban az ismeretterjesztés városi ügyét. A jövőben törekedni szükséges arra, hogy az előadások komplexitásával ne csak ismeret terjesztés, legyen, hanem ismeretek, összefüggések aktív befogadása.

Elenyésző még mindig az ismeretterjesztő tanfolyamok munkásszámától számunkra.

Mennyiségileg és minőségileg fejlődtek a város ifjúsági klubjai, mely során a klubok egyre inkább a fiatalok aktív művelődésének színterévé válnak. Munkánk célja a klubokon keresztül való népművelői, nevelői ismeretterjesztő tevékenység sokoldalú kibontakoztatása; aktív, önálló - a közművelődés egyéb területein is aktivizálható, alkotótevékeny közösségek kialakítása, ezáltal a közösségi hagyományok erősítése; a KISZ kulturális nevelőmunkájának segítése, támogatása.

Ezen érdekekben a klubok között, a város közművelődési intézményei között tartani kell a folyamatos koordinációs kapcsolatot. A művelődési központ szakmai főelőadóival egyeztetni folyamatosan a klubok igényeit, elvárásait, és a lehetőségeket. Működtető és tanítástó szervekkel közösen biztosítani a működési feltételeket, a felügyeleti szervekkel közösen folyamatosan ellenőrizni a klubok tevékenységét. Bekapcsolni a városi klubmozgalmat az megyei és országos klubmozgalmakba. Elősegíteni, hogy az országos és helyi közművelődési ifjúsáspolitikai irányelvek érvényesüljenek a gyakorlatban a fiatal klubtagok körében, kulturális tevékenységükben.

A jelenlegi pénzügyi helyzetben kielégítőnek, de minden esetben jónak mondható az intézmény propaganda munkája. Nem elsősorban a propaganda hiányosságát lehet okként feltárni, hanem annak lélektelenségét, személytelenségét. Egyrészt nagyobb felületeket kell biztosítani a városban az intézmény rendezvényeinek propagálásához, másrészt bővíteni kell a propaganda lehetőségeket. Hosszabb ideje sürgetjük a művelődési autó hangosításával történő programismertetéseket a város utcáin. Eddig semmi se lett belőle. Mielik az dolog a személyes propaganda munka. Irodából aktivahálózatot kialakítani esetleg azt irányítani nem igen lehetséges. Megítélésünk szerint egy jól működő személyes kontaktuson alapuló aktív-gárdát kell kialakítani üzemek és vállalatok területén biztosítva havi informáltsá-

gukat és anyagi dotálásukat.

Harmadik dolog az, hogy alapvetően nincs tudomásunk és információnk olyan kis közösségek kulturális vállalásairól, mint a szoc. brigádoké. Megítélésünk szerint ha fel lenne térképezve a vállalatok szoc. brigádjainak kulturális vállalásai, akkor már is tudjuk: a Hőserőmű Május 1. brigádja csillagászati témából szeretne előadást hallgatni, vagy a BVK Zelka Máté brigádja színházi előadást kívánna megnézni, nosza rögtön nekik: Kedves szoc. brigádtagok tudjuk Önök ezt szeretnék hallani, látni, itt az alkalom, stb. stb. Ugy gondoljuk ez a módszer óriási előrelépés lenne. Maradva a szoc. brigádoknál úgy véljük, már nem elég az esetleges módszerteni utmutató, vagy programismertető az aktív művelődésre nevelésnek az előbb említett módszerét jó utnak tartjuk.

Összességében megállapíthatjuk, hogy bár itt inkább a feladatokat emeltük ki az elkövetkezendő időszak még jobb munkája érdekében, jó uton haladunk a korszerű közművelődési munka kialakításában, a művelődési központ tekintetében. Biztosak vagyunk benne, hogy az intézményben dolgozó valamennyi munkatárs továbbra is szívélyének fogja tekintetni közművelődésünk városi ügyét. Az ut, melyet kialakítottunk, biztató és előremutató. A hivatástudatunk és szeretetünk e pozitív eredmények tudatában még több energiát, önfeláldozást és valljuk be szeszadidő feláldozást kíván, s mindannyian tudjuk, hogy ennek eredménye nem mulhat el nyomtalanul.

A Béke filmezínház az előző évek jó eredményének megtartása mellett nagyobb gondot fordítson a művészi filmek számának gyarapítására, illetve propagálására. A város közművelődési intézményeivel, könyvtáraival az eddigiektől jobb kapcsolatot kell kiépítenie. Az alsó fokú oktatási intézményekhez hasonlóan alakítson tartalmas munkakapcsolatot a város középiskolaival és a főiskolaival.

Az Irinyi János Könyvesboltnak szintén bővíteni kell kapcsolatait a közművelődési intézményekkel főleg a könyvpropaganda érdekében. Lehetőség szerint üzemekben, hivatalokban, munkahelyeken építsen ki elárúsító hálózatot. Keresse a lehetőséget a könyvnek a bejáró dolgozók körében való fokozottabb terjesztésére, vásárlására.

3./ A munkahelyi demokrácia, a munkahelyi légkör és morál helyzete.

^{intézmény}
Minden közművelődési tevékenységében alapvető kérdésként kell szerepelni a megfelelő koordinációnak, megbízhatóságnak és felelősségvállalásnak. E mellett a fő szempontként jelentkezik napjainkban a munkahelyi demokrácia milyensége, a munkahelyi légkör és morál szintje. E vonatkozásokban beszámolhatunk pozitív, de negatív jelenségekről is.

A dokumentum az Egressy Béni Városi Könyvtár tulajdonát képezi!

A Városi Könyvtárban a sorozatos fluktuáció ellenére töretlenül javult a szakmai munka, mely azt bizonyítja számunkra, hogy megfelelően befogadják az új dolgozókat. De csak szakmailag. Amellett azonban nem mehetünk el szótlánul, hogy több esetben az új munkatársat nem munkatársaként fogadták, esetleg hosszú ideig magánták, ami ugyan női munkatársak között kissé furcsának mondható, vagy esetleg közellenszenvnek is örvendhetett az új munkatárs. Nem tartjuk pozitívnak és előremutatónak Papp elvtárs és néhány beosztott munka és munkatársi kapcsolatát. Szögezünk le egyszer, s mindenkorra, hogy Papp elvtárs szinte egész életét a város könyvtár ügyének szentelte, s még ma is egyik legfőbb mozgatórugója a városi könyvtárnak. Együk tudomásul, hogy minden hiba ellenére a rendszernek, a város kialakulásának szellemi élete kibontakoztatásában fő előremozdító volt, mely tény tiszteletet, megbecsülést követel tőlünk, nem haragot, pletykát és az ellene való elvtelen vádaskodásokat. Kérjük Igazgató elvtársat is, hogy minden esetben vegye figyelembe munkatársai véleményét, helyzetükből adódó problémáikat.

Alapvetően meg kell szüntetni a könyvtárban az un. idősebb dolgozók előjogainak privilégizálását. Nem tiszteletlenségről van itt szó részünkről, hanem egy munkahelyen minden dolgozó egyenlő jogokkal és lehetőségekkel dolgozik, de az már baj, ha a fiatalok már nem tisztelik, becsülik idősebb munkatársaikat.

Nem értünk egyet a néha fellelhető helytelen kritizálással. Az elmúlt időszakban számtalan lehetőséget teremtettünk a nyílt, munkatársi, elvtársi bírálatra, azonban ezzel valymint kevesen éltek. Éppen ezért nem fogadjuk el, sőt ellene vagyunk a háttérütti kritizáláskodásnak. Nagyon szeretnénk, ha a könyvtárban még barátságosabb, munkatársibb kapcsolat alakulna ki.

Nagyon elszomorítónak tartjuk, hogy a könyvtár dolgozói között igen alacsony szinten áll a közéleti tevékenység, melynek a kultúrművelődésben dolgozók között nem igen szabadna előfordulnia. Kérjük kedves karbárendelőinket arra, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten kapcsolódjon be közéletünk alakításában. Kérjük fiatal könyvtáros kollégáinkat a KISZ szervezetbe való belépésre, társadalmi ügyünk aktív fejlesztésére.

A Művelődési Központban alapvetően a munkahelyi légkör megjavításán kell fáradozni. Minden dolgozónak tudatában kell lenni saját munkaterületének tartalmával és határaival, s meg kell bízni munkatársai képességeiben. Semmi szükség sincsen időnként fellelhető hatalmi túltengésre, szubjektív megítélésekre, melyek a légkör romlását idézik elő.

Nem volt kielégítő az elmúlt időszakban a munkamorál sem. Alapvetően ragaszkodni kell a fontos munkakezdéshez és befejezéshez, a munkaidő tartalmas eltöltéséhez. Szó sincs arról, hogy az elmúlt időszakban csak lazaságok fordultak elő, de felütöttek fejüket némi kiváltságok túlhangsúlyozása, indokolatlan kedvezmények követelése.

Nem tartjuk kielégítőnek a technikai és kisegítő dolgozók megbecsülését, a velük való együttműködést. Ugy gondoljuk, ha a kapcsolat pozitív irányban fejlődik, fejlődni fog a programok tárgyi és technikai biztosítása is.

Érthetetlennek tartjuk, hogy a Városi Könyvtár és a Művelődési Központ máig sem tudott megfelelő munkatársi, baráti kapcsolatot kialakítani egymással. Sokszor ez az érzésünk, hogy két idegen szerv lenne egymás mellett. Pedig mindkét intézmény egy célért, egy épületben dolgozik, több esetben egymásra is vannak utalva. Megítélésünk szerint a jó kapcsolat kialakításának záloga a kölcsönös bizalom, egymás munkájának megbecsülése és megfelelő értékelése.

A fentiekben elmondottakkal nem szeretni kívántunk, hanem jelezni néhány gondolatban, hogy mik azok a problémák, melyek kiküszöbölése előreviszi a még jobb munkát.

4. Egyéb kérdések és feladatok

A Városi Tanács elfogadta a város 1976-80. évekre szóló köz-
művelődési feladattervét. Kérjük az intézmények igazgatóit,
1975. december 1-ig a feladatterv alapján készítsék el in-
tézményük feladattervét az említett időszakra vonatkozóan.

Alapvetően meg kell szilárdítani a munkaértékelések rendjét,
ami szintén a munkahelyi demokrácia egyik záloga. A Művelő-
dési Központban heti programgyeztető, havi munkatársi,
technikai-kisegítő, negyedéves csoportvezetői és féléves
összdolgozói értekezleteket kell tartani.

A Városi Könyvtárban havi értekezleteken kell elemezni az el-
végzett és az elvégzendő feladatokat.

Alapvetően rendszeresnek kell tenni a Művelődési Központ Társa-
dalmi Vezetőségének működését, melynek munkájába szükséges
bevonni munkásokat is. A területi művelődési házakban pedig
munkásokból álló társadalmi vezetőségek létrehozását kell
szorgosítani.

Meg kell vizsgálni Társadalmi Vezetőség létrehozását a Városi Könyvtárban, és kedvező kép esetén meg kell alakítani az intézmény szélesebb körű véleményeken alapuló munkája érdekében.

A Művelődési Központ kísérije figyelemmel azt, hogy az 1976-os évben két nagyrendezvény lesz városunkban: az amatőr színjátszó fesztivál és a szocialista városok fotokiállítása, melynek házigazdája az intézmény lesz.

Értékelésünk végére értem. Tudjuk, nem teljes az elmondottak, de csak a fő kérdésekkel kívántunk foglalkozni, és bizonyosmértékben szemléletet próbáltunk megvilágítani. Javasoljuk, az esetlegesen ki maradt kérdésekről a konzultáció kezdetében foglalkozzunk, a egyben kérem a tisztelt munkatársakat, hogy véleményükkel, javaslataikkal egészítsenek ki bennünket biztosítva a magasabb színvonalú munkát.

Befejezőül tisztelettel megköszönjük városunk párt és állami vezetőinek igen pozitív és határozott segítségét, elismerését, támogatását. Köszönjük a szakszervezeti szervek támogatását, a megyei tanács Művelődésügyi osztályának elvi-irányító segítségét, de mindennek előtt köszönjük az Önök valóban szép, nemes és befelőlőző munkáját, s kérjük Önöket a kialakítottak és nemes közös terveink közös végrehajtására.

Köszönöm a figyelmet!

